

Prezentacje

Rüüt „Kadakad” 2017, Rüüt

To drugi studyjny album estońskiego kwartetu, który został założony sześć lat temu. Powstanie grupy było przypadkiem. Po prostu, studiując w Estońskiej Akademii Muzyki i Teatru, jako zadanie otrzymali założenie zespołu muzycznego. Po jakimś czasie okazało się, że to nie jest tylko „szkolna” grupa utworzona na zaliczenie, ale ich własna kapela. Członkowie zespołu mają różne doświadczenia muzyczne. Maili Metssalu (śpiew, skrzypce, wiolonczela) studiowała aktorstwo, Maarja Soomre (śpiew, melodyka, kantele) muzykę jazzową, a Juhan Uppen (akordeon diatoniczny kantele, śpiew) i

Toomas Oks (akordeon diatoniczny, gitara, śpiew) mieli więcej doświadczenia w graniu estońskiej muzyki tradycyjnej. Wspólnie zaczęli szukać nowego kontekstu muzycznego dla akordeonu diatonicznego. Tytuł tego albumu to w tłumaczeniu „Jałowce”, rośliny długowieczne i wytrzymałe. Oddaje to szacunek, jaki muzycy mają dla natury oraz

tradycji, które pragną chronić, by móc czerpać z nich inspiracje. Płyta zawiera zarówno utwory ludowe, jak i własne kompozycje. Wśród tych pierwszych są nawet dwie pieśni morza z charakterystycznym rytmem i anglosaską linią melodyczną. Jest utwór „Ruut-Ruut” odtwarzający świergot ptaka, własna kompozycja „Jałowce” i skoczne taneczne melodie. Niewątpliwym atutem zespołu są mocne i pięknie zharmonizowane wokale, dzięki którym ta muzyka się nie nudzi.

TOC

Żywiołak „Pieśni Pół/nocy” 2017, Karrot Komando

Żywiołak naprawdę miło zaskoczył! Po wielu zmianach składu, dryfowaniu w różne, czasem bardzo dalekie muzyczne strony zespół powraca do tego, w czym był na początku najlepszy. „Pieśni Pół/nocy” to wypadkowa fascynacji lidera (Roberta Jaworskiego) tradycyjną nutą skandynawską i słowiańsko-pogańskimi inklinacjami. Perełką jest kolęda „Sol Invictus”, zaśpiewana na melodię znanej pastorałki, ale z nowym tekstem, nawiązującym do starosłowiańskich Szczodrych Godów – narodzin nowego Słońca. Czy ta płyta jest odpowiedzią na wcześniej wydane krążki KzWW,

Lelka oraz dokonania Percivali? Trudno jednoznacznie stwierdzić, jeśli nawet tak, to jest to odpowiedź bardzo twórcza i sięgająca w inny sposób do tego, co można uznać za pozostałe z dawnej, słowiańskiej mocy. W każdym razie dobór dwudziestu dwóch kawałków na pewno świadczy o tym, że Jaworski sporo i fachowo nagrzebał się w materiałach etnograficznych, by móc transponować je na klimaty rodzimowiercze. Nie ma tu patosu ani tzw. „turbosłowiaństwa”, za to Żywiołak stosuje zadziorne i ludowo-prześmiewcze nawiązania do stylistyki chrześcijańskiej, ale w pogańskim znaczeniu (okładka nawiązuje do „Ostatniej Wieczerzy”). Powiedzmy to jeszcze raz – album naprawdę wart uwagi i promujący rodzimowierczą myśl poprzez twórcze nawiązanie do ludowości oraz powrót do własnych, Żywiołakowych korzeni.

VZ

„Ethnophonie 28: Cântări Ciobănești din Vrancea” 2017, Fundația Al. Tzigara Samurcaș

„Ethnophonie 27: Trei generații de muzicanți din Căstău, Hunedoara” 2016, Fundația Al. Tzigara Samurcaș

Rumuńskie „Etnofonie” to cykl płyt kompaktowych z tradycyjną muzyką rumuńską, wydawany od przełomu XX i XXI w. Na swój sposób jest to odpowiednik naszej polskiej serii Muzyka Źródeł. Pierwszy krążek, zatytułowany „Sfarsit de mileniu in satul romanesc / The End of the Millenium in the Romanian Village”, ukazał się w 2000 r. i zawierał tradycyjne brzmienia przede wszystkim z Muntenii, Oltenii, Mołdawii, Transylwanii i Maramureszu. W latach 2016 i 2017 wydano płyty nr 27 i 28.

„Dwudziestkasiódemka” poświęcona jest w całości trzem pokoleniom muzyków z okolic miejscowości Căstău, leżącej na południe od Orăștie w rejonie Hunedoary – czyli południowej Transylwanii.

Pierwszych dziesięć utworów to góralska nuta grana przez Banda lui Rel Sibișan, zarejestrowana w 1983r. Są to tańce nazwane po prostu „Învârta pe coarda gorasă” czy „Bătuta ca din cimpoi” – część melodii pochodzi sprzed I wojny światowej. Wytrawne ucho wyłapie od razu skojarzenia z naszymi góralami, nie tylko zakopiańskimi. Brzmienie tego materiału jest w pełni instrumentalne, oparte na basowych transach i żwawych, skocznych, skrzypcowych solówkach i riffach. Drugą część płyty wypełnia Banda lui Ioan Urs (nagrania z 2015 r.) – tutaj dochodzi do głosu transylwańska liryka, a także bożonarodzeniowa muzyka obrzędowa i taneczne suity z pokrzykiwaniami. Materiał pochodzi z kolekcji

Radia Rumuńskiego oraz nagrań terenowych Fundacji Alexandru Tzigara Samurcaș.

„Dwudziestkaósemka” to dla odmiany krążek poświęcony muzyce pasterzy z rejonu Vrancea (okolice miasta Botoszany w południowo-wschodniej Rumunii). Rozpoczyna go grana na dudach doină „De dreal”. Następnie mamy transowe i archaiczne tańce: „Horă” i „Sârbă” w różnych odmianach, które łączy to, że są grane na fujarkach, dudach i kawalu – a swą prostotą i mocą przypominają brzmienia csangó. Jest to niesamowity puls, który słuchacza wprowadza w trans taneczny. Obok szybkich, rytmicznych dudów

wybrzmiewają liryczne piszczałeczki z charakterystycznym dla Rumunii akcentowaniem pauzami i pozornie nierównym rytmem. Na krążku znalazł się również utwór „Ciobanul care și-a pierdut oile” („Pasterz, który zgubił swe owce”), stanowiący kanwę dla jednego z projektów zrealizowanych przez Trei Parale. Dodatkową zaletą obu tych wydawnictw są bardzo starannie wydane książeczki z opisami w języku rumuńskim i angielskim oraz materiał fotograficzny, zawierający zarówno zdjęcia archiwalne, jak i współczesne. Seria pozwala dobrze zrozumieć genezę i niezwykłą popularność w Rumunii współczesnej sceny „muzica populara”, bazującej brzmieniowo i stylistycznie na nucie „rumuńskich etnofonii”. A także, na swój sposób, popularność manele, którego prostota też ma korzenie w ludowej muzyce. W konsultacjach dotyczących doboru materiału na płytę brali udział m.in. Florin Iordan z żoną Beatrice, znani w Polsce z formacji Trei Parale, a w rodzimej Rumunii także z działalności na rzecz zachowania i kultywowania tradycyjnej muzyki i kultury.

Więcej o Etnofoniach: <http://www.ethnophonie.ro>

Rüüt „Kadadak”; Żywiołak „Pieśni Pół/nocy”; „Ethnophonie 28: Cântări Ciobănești din Vrancea”; „Ethnophonie 27: Trei generații de muzicanți din Căstău, Hunedoara”

Autor: [TOC](#)

[VZ](#)

Dział: [Prezentacje](#)

Tags: [Rüüt](#)

[Żywiołak](#)

[Ethnophonie](#)

Dodaj komentarz!

Artykuł z numeru

136 Pismo Folkowe

3/2018
index 353280
ISSN 2449-7622
cena 8 zł (w tym 5% VAT)

tradycja
muzyka świata
i okolic

Joanna Dziadowiec 10 Sobótka 4 Nowa Tradycja 13
Kazimierz Kuszczak 19 KODY 15 Kiełbasa z Kornicy 36
Siesta Festival 17 Ojczyzna 29 Anne Linnet 25

Płyta dla prenumeratorów

W numerze:

Co słyszeć?

Pannonica

Ludowość w sztuce, muzyce, literaturze i teatrze

2019-08-07

Patronat, Wydarzenia

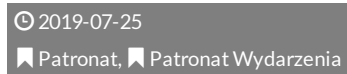
Na rozstajnych drogach

Pieśń Naszych Korzeni

LBS

Konferencja "Wesele. Między przeszłością a teraźniejszością"

PF na FB

Zrealizowano dzięki wsparciu

Miasta Lublin

Zrealizowano przy pomocy finansowej

Województwa Lubelskiego

PROJEKT ZREALIZOWANY
DZIĘKI WSPARCIU
MIASTA LUBLIN

LUBLIN
1918 — 2018
*Inspiruje
nas wolność*

Lublin
MIASTO INSPIRACJI

Zrealizowano dzięki wsparciu

Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego

Ministerstwo **Kultury** i Dziedzictwa Narodowego.

Dofinansowano ze środków Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego pochodzących z Funduszu Promocji Kultury

Mikołajki Folkowe | Orkiestra św. Mikołaja | Stowarzyszenie Animatorów Ruchu Folkowego

Strona w wersji już prawie nie beta